

ger, som der skal løftes og løses, for at Danmark kan klare sig i fremtiden.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det statsministeren.

Kl. 16:19

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, det kan jeg være fuldstændig enig med hr. Anders Samuelsen i. Men så bør hr. Anders Samuelsen jo også bemærke, at hr. Villy Søvndal allerede var i fuld gang med at bruge hr. Anders Samuelsens initiativ til at grave grøfter i stedet for at skabe samling. Og det er derfor, jeg opfordrer til at skabe samling om en vedtagelse, der går på at skabe en bred politisk aftale om kvalitetsreformen. For det er nu altså det første, vi agter at tage fat på. Det synes vi haster. Derfor ville det være den flotte udgang på dagens debat, hvis et enigt Folketing kunne sige: Jamen lad os nu gå i gang med det.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er der en kort bemærkning fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:20

Margrethe Vestager (RV):

Det er godt, at statsministeren vedstår, at den situation, statsministeren er i, er, at statsministeren skal vælge, hvad man foretrækker. Det, statsministeren har i den ene hånd, er en fremstrakt hånd i forhold til et samarbejde om de dele af regeringsgrundlaget, som Ny Alliance, Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF føler et ejerskab til. For – som statsministeren har sagt tidligere i dag – regeringsgrundlaget er skrevet under inspiration fra møderne med de forskellige partier. Det samarbejde og den tilslutning har statsministeren i den ene hånd, herunder også tilslutningen til at indlede politiske forhandlinger om en kvalitetsreform, der gennem mere tillid og mindre regulering moderniserer den offentlige sektor.

Det, statsministeren har i den anden hånd, er Dansk Folkepartis tilsagn om hastigheden i indkaldelserne. De kunne lige så godt have stemt om, hvorvidt mødeindkaldelsen skulle bringes med bud, pr. e-mail eller med brevdue, for det er det, statsministeren vælger. Statsministeren vælger en vedtagelse, som alene udtaler sig om hastigheden. Kan man forestille sig en vedtagelse om det modsatte, at det ønskes, at forhandlingerne går langsomt i gang? Nej, det kan man nok ikke forestille sig, og derfor synes jeg, at statsministeren indholdsmæssigt skal begrunde

sit valg; hvorfor fravælger statsministeren det brede samarbejde og den tilslutning til det, der er enighed om i regeringsgrundlaget?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det statsministeren.

Kl. 16:22

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes helt ærligt ikke, at fru Margrethe Vestagers tilgang til tingene bærer præg af nogen konstruktiv vilje til at skabe bredde, men måske snarere til at skabe konflikt. Fra regeringspartierne side har vi egentlig slet ikke lagt op til sådan et vedtagelsesslagsmål i dag, for vi synes, at arbejdet kunne gå i gang i en almindelig fredelig atmosfære. Men nu er der altså lagt nogle forslag til vedtagelse på bordet, og der synes vi, at det relevante i dag er at tage stilling til det, vi godt vil lægge vægt på fra allerførste færd, nemlig at få taget fat på forhandlingerne om en kvalitetsreform.

Jeg synes egentlig, at de partier, der har et ærligt ønske om at deltage i forhandlinger med henblik på at skabe bredde bag en kvalitetsreform, også burde se positivt på en sådan vedtagelse.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Margrethe Vestager for sin anden korte bemærkning.

Kl. 16:23

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror altså ikke, at statsministeren efter dagens debat og forhandling kan prakke mig eller nogen andre i oppositionen det på, at vi ikke skulle være interesseret i at indgå i de her forhandlinger. Men det forekommer jo paradoksalt, at statsministeren klynger sig til en vedtagelse, som statsministerens parlamentariske grundlag har fremsat uden at have diskuteret det med Venstre og Konservative. Det er jo helt åbenlyst, eftersom Dansk Folkeparti fremsætter det alene. Den eneste forskel er: hurtigt i gang. Det, statsministeren opfordrer hele dette Ting til – alle disse menneskers alvor, arbejdstid og engagement – er, at vi skal stemme for hastigheden, med hvilken vi går i gang. Det synes jeg er et tankevækkende signal fra statsministeren, i forhold til det, som er i den anden hånd, nemlig et tilsagn om samarbejde om væsentlige, værditunge dele af regeringsprogrammet.

Det leder jo frem til den undren, vi også må have, i forhold til hvad det så er, vi skal regne med, for statsministeren sagde jo meget klart før